

Redigeret af D. Didrichsen, Justitsraad.

Forlagt af Anne Marie salig J. P. Kostoeks Enke Trykt hos Brødrene Kostoek

Forsendes, i Folge Kongelig allernaadigst Befalelse, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdømmene.

R. 582051226. f. 1. — T.

København, den 18de November.

Løvedagen den 11te November dette Aar holdtes i Kæmpeskiedens Universitets sædvanlige Høitidelighed i Anledning af Luthers Reformation og Københavns Universitets Restauration ved Høiselig Kong Christian den 3die. Indbydelsesprogrammet, forfattet af Professor i Retstikken A. Oehlenschläger, R. a. D., handlede om Overensstemmelsen mellem Digternes Dærker og deres personlige Karakter, historisk belyst ved en kritisk Fremstilling af deres Levnet, fra de ældste til de nærværende Tider. Ved Fæsten holdt ligeledes Professor, Ridder Oehlenschläger en latinsk Tale, der udviklede: De Lærdes broderlige Samfund ved Universiteterne og om Luther som Videnskabsdyrkerens ædelste lærerige Moniter. Derpaa fremstod Hr. Etatsraad Ridder Wad, det philosophiske Facultets Decanus, og efter en kort Indledning om Høiselig Kong Christian den 3dies Fortieneste ved at indføre den evangeliske Religion i sine Stater, og ved at bestyrtte Videnskaberne i Almindelighed og Universitetet i særdeleshed, gav Efterretning om Udsaldet af den i dette Aars October og November holdte Examen Artium, hvoraf saaes at 136 Studerende ere denne Gang blevene akademiske Borgere, af hvilke een nemlig Johannes Wadvig fra Frederiksborg Skole var udmærket. 94 vare Laudabiles, 38 Haud illaudabiles og 3 Non contemnendi. Ialt havde 142 været anmeldte, blandt hvilke 3 formedelst anmeldt Korfald ei indfandt sig, 2 antog ei til den mundtlige Prøve formedelst den latinske Stiils Ringhed og 1 erklæredes umoden. Den Udmærkede blev af Decanus fremkaldt og offentlig roet, og samtlige ansagne Demittender bleve proklamerede, som det Københavnske Universitets Medborgere.

Efter en heel vittig Memorial til "Sieur Staldkægt, selmeriteret Hund", om at decidere i Dagens Strid mellem de græskromerske og nordiske Guder, tager Tilskueren Anledning til ogsaa i denne Sag at prise den guldne Middelvej, i det hver Mythologie har sine Kionne og ligeledes sine forleerte Forestillinger af det Oversandselige, klædt i Billedform, hvilket det bliver Kunstnerens Sag at finde, ved at vælge det Væsende og forbigaae hvad der maatte støde en renset Smag.

Odense, den 14de November.

Brødrene Frey fra Wien ville efter Kortlydende med Enden af denne Uge ogsaa gaae Svendborgerne med deres maleriske Verdensbiller, som baade i Odense og København er seet med Fornøielse.

Vedlingerne begynde nu ogsaa at græse i Øen og paa Landet, men have hidtil ikke været af noget ondartet Slags. (Hemp. Av.)

Løse, den 10de November.

Det engelske Skib Integrity, som paa Reisen fra Lieban til London sidstleden 13de October kom paa Grund ved denne Ø og med megen Møie slap derfra igien, er Dagen efter sunket nbi rum For. (Ald. Av.)

Viborg, den 11te November.

Den 7de November døde den ældste Mand i Admids Sogn, Anders Christensen Dahlsgaard, næsten 95 Aar. Uafbrudt Virksomhed var hans Liv; endog indtil kort før hans Død vedblev han, efter sine Kræfter, at arbejde i Huset og paa Marken. Uden Eegdoms Emeter, kun afkrættet, laae han de sidste 2de Aar til Sengs, indtil den ventlige Død løste det soage Livets Bænd. (Viborg Samler.)

Tirsdagen den 14de November 1820 ere i Lotteriets 1031te Trækning i Atona følgende Nummere udkomne:

17. 68. 58. 39. 83.

Søndag: Concert i det venstabelige Selskab, Klokken 7. — Forestilling paa Theatret paa Vesterbro, Kl. 5½.

Mandag: Auction i Klædeboderne No. 101 over Guld, Sølv, Balanterevare m. m., Kl. 9. — Auction i Gaarden No. 113 paa Ulfeldtsplads over Bøger og Land, fort, Kl. 9. — Forsauction i Middagsstunden over Steenkalk, Bæsker, Sparrer m. m. — Auction over Huset No. 334 i Gothersgaden, Kl. 2 til 3. — Auction over Gaarden No. 287 i Nørregade, Kl. 3 til 4. — Extramøde i det harmoniske Selskab, Kl. 7. — Comœdie.

Hr. Etatsraad, Professor og Ridder Thormwaldsens Portrait, stukket i Kobber efter Hr. Professor Eckersbergs sidste Malerie, er nu bleven færdigt og kan hos Undertegnede erholdes indtil Aarets Udgang mod Erlæggelse af 2 Species for Aftrykket. Da Prisen fra næste Aars Begyndelse bliver 3 Species, anmodes de, der ikke hos mig selv have subscriberet, om inden bemeldte Tid at lade deres Exemplarer afhente eller og at underrette mig om deres Subscription.

Den 12te November 1820.

J. F. Clement.

Prædikanterne paa fem og tyvende Søndag efter Trinitatis.

Psalmesie: Holmens Kirke, Hr. Michelsen. Helliggæstet, Hr. Stephensen. Trinitatis, Hr. Kallisen. Peter, Hr. Dr. Kochen, Kl. 10. Kreiser, Hr. Bischof Fabricius. Frederik, Carochet Egge, Kl. 10. Garnisons, Hr. Schibde. Citadelle, Hr. Esmarck. Ref. L., Hr. Peger, Kl. 9½. Ref. R., Hr. Professor Mourier, Kl. 11. Bortou, Hr. Rothe. Almindeligt Hospital, Hr. Sude, Kl. 8½. Adel Ga

thrinets Stiftelse, Hr. Gude, Kl. 10. Domhængepællert, Hr. Henriksen. Stokhuset, Hr. Pastor Gortze, Kl. 8½. Grede-
rikshøi Skole, Hr. Grevland, Kl. 1.

Aften sang: Holmens Kirke, Hr. Riis. Hellig-
geistes, Candidat Bjarnesen. Trinitatis, Hr. Dr. Winkler.
Kreiser, Hr. Fenger. Garnisons, Hr. Thurah. Bartou,
Scandent de Hemmer.

Postetteretninger.

(Af Hamb. Correspond., Børsenhalle, allg. Zeitung og Altonaer Mercur.)

Paris, den 8de November.

Moniteuren anfører til Siendrivelse af det i flere
Blade udsprede Rygte, at Buonaparte er undkommet
fra St. Helena, følgende: Fregatten Junon, med hvilken
han skulde være kommen bort, har allerede i flere Aar lagt
afstaklet i Toulon. Af de tre Fregatter l'Aréthuse, la Gloire og
la Cléopâtre, som vi have i Vestindien, ankom den første for
14 Dage siden til Brest og bragte Efterretninger fra begge
de andre, som den forlod den 14de Septbr. ved Martinique.

London, den 5te November.

Parlementsforhandlinger i Dronningens Sag.

Efterat Lordkantsleren havde sluttet sin Tale til
Forsvar for Villen og Lord Erskine, som allerede er be-
kendt, ved en pludselig Afsnagt blev afholdt fra at fortsætte
sin begyndte Tale imod Villen, foresaldte følgende Debatte:

Grev Lauderdale yttrede sig i en meget lang Tale
med Hastighed for Villen; han erklærede, at han var fast
overbevist om, at Beskyldningen for et begaaet Mord-
brud, var klart og tydeligt beviist, ikke allene ved Vidnerne
for Anklagen, men endogsaa ved Hendes Majestæts egne Vid-
ner. Om Lieutenanterne Kipnis og Hovmænds Udsagn udlod
han sig i meget haarde Udtryk og paastod, at der aldrig hav-
de indfundet sig slettere Mennesker for Husets Skranke.

Grev Rossby talte derpaa korteligen imod og Lord
Redesdale for Villen. Derpaa fremslod Grev Gros-
venor og paastod, at alle Vidnerne imod Dronningen hav-
de været falske; han antog sig Hendes Majestæts Sag paa
det varmeste og forsvarede Hendes Uskyldighed med megen
Hastighed. Betræffende Udeladelsen af Hendes Majestæts
Ravn i Kirkebonnen sagde han: Jeg veed ikke om Erke-
biskoppen af Canterbury har forelagt Kongen Bogen,
eller paa hvilken Maade det er skeet, men dersom jeg var
Erkebiskoppen af Canterbury og man ved en saadan Leilighed
havde sendt efter mig og befalet mig at sige et saadant
Ravn ud af Liturgien, saa vilde jeg snarere have kastet Bo-
gen i Vinene paa den Person, der havde befalet mig sige,
end efterkommet Befalingen. (Hoi Laster!) Greven allude-
rede til Slutning paa de moraliske og pbuiske Tegn, der hav-
de fundet Sted i det nærværende Tidspunkt, f. Ex. Torde-
nens hæftige Dandren i det Vieblis, da General-Procureuren
aadnede sin Anklage, og Soelformorskelsen, da General Colli-
citorsen (Riscalen) recapitulerede Vidne Udsagnene for at got-
gjøre Villen. Han besvør Huset, at tage Hensyn til den
offentlige Stemning i Henseende til dette store Spørgsmaal,
erindre sig de Fønner, der indledede ethvert Møde og da
ved deres Afstemmen tilfidesætte alle Fordomme og al Par-
tisthed.

Grev Harewood talte ganske kort imod Villen og
Grev Donoughmore ligeledes for samme.

Grev Grey holdt derpaa en meget lang Tale, der va-
rede hele 2 Timer. Han angreb især de brugte Forholdsreg-
ler, badlede med megen Bitterhed, at efterat man i Huset
havde hørt paa de skændigste og lumpneste Udsagn, f. Ex.
dem af en Maffelli, en Sacchi, hvorved hele Landets moral-
ske Grundsætninger vare blevne forgiftede, holdt man sig nu,

som det synes af Lordkantslerens Foredrag, ene og alene til
Tildragelserne paa Skibet. Han erklærede, at han var fuld-
kommen overbevist om, at Vidnerne imod Dronningen vare
slette og nedrige Mennesker, der ogsaa i Hovedsagen havde
modtaget hinanden; han stemmede derfor aldeles imod Villens
anden Læsning.

Grev Liverpool fulgte ham i en Tale, der varede
ligesaa længe som Grev Greys, og hvori han søgte at be-
vise, at Villen burde læses anden Gang. Han sluttede med
følgende mærkelige Ord: "Hvad mig angaaer, da kan jeg
med god Samvittighed sige, at mit Forhold ved denne Lei-
lighed kun er bleven ledet af den sande Kærlighed for Pligt og
Ret. Jeg advarer Dem, Mylords! for de Folger, der kunne
opstaae, naar De erklærede Dronningen for uskyldig. Dette
vilde blive en Triumph for Broden. Jeg beder Gud, at han
vil lede Deres Hjærter til i denne vigtige Sag at søge Ret-
færdighed imellem Dronningen, Publicum og Kongen!"

Lord Arden talte kortelig imod Villens anden Læs-
ning. Lord Palmouth indskrænkede sig blot til Begrebs-
skilsmidtsclauselen, hvilken han ønskede udeladt af Villen. —
Imod dette erklærede Lord Harrowby sig.

Lord Ellenborough sagde, at endskiøndt han selv
havde stemmet for at Dronningens Opsørrelse blev underkøstet
en Retssundersøgelse maatte han dog modsætte sig Villens
anden Læsning, da han holdt en videre Fremgangsmaade i
Sagen for upolitisk og uhensigtsmæssig. Men da imidlertid
Forhandlingernes Gang nødvendigen ogsaa fordrede en be-
stemt Erklæring fra hans Side, saa kunde han ikke holde
Dronningen for uskyldig, saa tungt det end var ham at
tanke sig Hende som skyldig. Det syntes ham, at Hendes
Brode var altfor umiskendeligen beviist for Huset. Men
en Anklage og Straffebill var upolitisk. Han troede, at den
uavdige Adfærd, hvori Dronningen har gjort sig skyldig, og
hvorved hun havde skændet sin høie Stand, meest hensigts-
mæssigt blev straffet ved en Jretteskættelse i en Adresse til
Kronen.

Lord Ashburton modsatte sig Villen.

I Morgen venter man at høre Lorderne Erskine,
Holland, Lansdown, Caernarvon o. a. fl. der
ere Hendes Majestæts iørigste Forsværgere.

Bladet The Courier meddeler følgende: Hendes Ma-
jestæt har i disse Dage vel indfundet sig i Overhuset, men
ikke som man troede, i den store Parlementsfoal. Man vidste,
at det havde været Hendes Hensigt, at gribe til det af
Hendes Sagførere i Modstilfælde forbeholdte Redsmiddel:
Recrimination (Modbeskyldning) og selv foredrage samme ved
at oplæse en udførlig og eftertrykkelig Protest. — Tillobet
var denne Dag saa stærkt, at der opstod en saa utaalelig
Hede, at endog begge Greverne Lauderdale og Grey maatte
gjøre Ophold i deres Tale. — Alle vare i den mest svandte
Forventning — men der blev meldt, at Dronningen forblev
i de for Hende bestemte Værelser. Hvad der foranledigede
Forandringen af Hendes Beslutning, er endnu ikke bekendt;
man formoder, at de mange Besøg af fornemme Personer
især have haft til Hensigt at afholde fra dette voldsomme
Skridt, ved Forestillingen om, at en saadan Resignation nød-
vendigen vilde geraade Hende til stor Vre og begunstige
Hendes Sag.

The Times meddeler i Overensstemmelse med det Fore-
gaaende, følgende vigtige Bemærkning: Hendes Majestæt
Dronningens første Skridt, i Tilfælde af Hendes Domfæld-
ning i Overhuset, torde blive Udgivelsen af en fuldstændig
Fremstilling af alle Omstændigheder i Hendes Liv siden Hen-
des første Ankomst til England; Hendes Behandling af Hen-

des Gemal; Hans Favoriter og Hoffnoge, Hans nærværende Miniſtere og enhver Perſons Udfærd af den Kongelige Kammer. Kampen havde ſaaledes ſerſt ret begyndt og Landet maatte i ſaa Tilfælde forberede ſig paa et Oprin, der er ſkrækkeligt at tænke ſig.

Blandt alle europæiſke Dronninger beſidder en engeliſk Dronning de ſtorſte Rettigheder, ſom ſelv Kongen ei tør gjøre Indgreb i, naar han ei vil handle imod Statsforfatningen. Dronningen kan f. Ex. modtage Godſer til Lehn, beſtænde ſine Eiendomme, føre Proceſſer, ſlutte Contracter, og ſelv antage eller afſtedige Medlemmer af Sin Hoffſtat, uden at hun dertil behøver Kongens Indvilling. Hendes Officianter og Demeſtiqver have de ſamme Rettigheder ſom Kongens egne. Hun har Præſentationsrettighed til geiſtlige Embeder. Hun kan, uden Sit eget Samtykke, ikke indſættes for nogen Ret; endogſaa naar hun har givet Sit Samtykke, og dog ikke møder, kan Overhuſet alligevel ei domme hende i nogen Pengeſtraf. Ifkun i Tilfælde af at hun er Anklagerinde, tør hun ikke opſætte Sit Væde for Retten længere end 14 Dage. Bliwer hun Enke og gifter Sig igjen under Hendes Stand, beholder hun alligevel Dronninge-Titelen, da Lyden ei lader noget Tilfælde gjælde, hvorved hun kunde miſſe Sin Rang. Et Angreb paa Hendes Liv eller Ære, anſes og ſtraffes ſom Majestætsforbrydelse.

Kglig hændte ſig paa Gloden Tyn, at en Paſſageer paa et af Dampſkibene ſammekeds, der betiente ſig af nogle ſtarke Udtryk imod Dronningen, pludſelig af en Matroſ blev loſtet ud i Vandet, hvor han dog var ſaa heldig at hænge ſig faſt ved Skibet. Paa de øvrige Paſſageres Forban beſeede Skibsfolket den uopffelige Politikus op igjen, efter at han iforveien nede i Vandet havde maattet udraabe et Bidat for Hendes Majestæt.

(I n d ſ e n d t .)

O m E m b e d s m a n d .

(Af et Brev .)

— — Jo, jeg har laſt med megen Opmærksomhed hvad Philotas ſkrev om Embedsmændene i Skuderiet, og da du holder med ham i det Hele, vil jeg gjøre dig opmærksom paa de væſentlige Feil i-g finder ved hans Afhandling. Jeg vil ikke tale om hvad der er at erindre ved hans Behandling af Emnet, Manglerne i Overgangen og Sammenhængen, ei heller om de flere Beviſer der gives paa, at Forfatteren har ſkrevet i et Røg, hvor han viſer ſig ukiendt, f. Ex. at han taler om tærende og nærende Klæſter. Man kunde henviſe ham til Stouds herlige Skrivt om Almuevæſen. Jeg foreſtiller mig at det er en Skolemand, fortrolig med Plautus og Terentius, og overhovedet vel bevandret i Klædernes Skole, men fremmed i Verdenslivets Prækt. Stræng i ſine enkelte Grundſætninger, og heldig i aldrig at have været ſat paa tung Prøve, til Afgielse fra den ſnorlige Vej, kiender han kun denne; den ſtrængſte Reſtardighed er hans Fordring. Viſligheds Tale lytter han ei til, og de ſaare mange Henſyn, der kunne modificere Fremgangen mod en Embedsfeil, er hans Synskreds for indſtrænket til at kunne opfatte.

Der er ingen Tvivl om, at jo Embedsmændens Forpligtelſers Opfyldſe ſkal ſees; at jo Embedernes Formaal ſkal ſees opnaaet; men derfor at fordrø, at Embedsmændene, der ei er den ſuldkomne, ſkal afſtræbe, og at enhver, ſom ei er brodeſrie, er ſlet Embedsmand, er dog aabenbart at gaae for vidt. Kong Chriſtian ſierde, ſkont ei brodeſrie Menneſke, var dog uſtridigt ei allene god Konge, men endog en fortreffelig og en, iblandt de Gode, udmærket Konge.

Philotas vil have hver Pligtforſømmelſe erdaget og

afhiulpet, — og — "til Advarſel for andre ſtraffet", og ſnart bruger han Udtrykket: "den ſlette Embedsmand" ſnart "den forſømmelige". Ingen af Verdens Embedsmænd kan undgaar, efter Philotas, diſſe to Benævnelſer.

After er Overvrighed. Han har de hoiſte Ideer om ſit Kalds Vigtighed, og tiltræder det med de ſtionneſte Udſigter om det Gode, han i ſin Kreds vil virke, de Foranſtaltninger der fra ham ſkulle udgaar, den Orden han vil indføre, det Tilſyn han over hver Underordnet vil øve. Han er ingen Philotas; derfor lader han dette Tilſyn over underordnet Embedsmand ei være Fiſkal-Udfærd; men gaaer ud fra god Præſumption. Nu opdages han, at han deri ſeilede, at den Underordnede ei var den gode, den duelige ſom han præſumeredes at være. After advarer, er alvorlig, bruger et nu nødvendigen ſierpet Tilſyn, og naar det gielder, da er han ikke den Svage, der tilbageholder Jernhaanden, Lydens Kraft mod den Onde. After elſkes i ſin Kreds, frygtes af de Underordnede, der ſkulde ſtyres ved Rygt, ſaaer mangelgavnlig Stiſtelse oprettet, de ældre udvidede, og vedligeholdte. Virksomhed og Orden i det Hele er hans Beſtyrelſes Prag, kort han fortæner, og bærer Ravnets af den fortreffelige Embedsmand; men under et af hans ufortrødne Arbejder, i hans Beſtræbelſer for at ſee en gavnlig Sag vel udført, og Hindringerne mod ſamme overvundne, har han det Uheld at glemme et Par Expeditioner i Sager af vidtloſtig Natur, hvis Afters Lægning han har udfat, og ſom deſværre nu bleve overſeete. Væ dig, ædle After! ifald en Philotas var din ſtrange Forſte. Du ſkulde da hedde den ſlette Embedsmand, den forſømmelige, og din Pligtforſømmelſe ſkulde fremdrages, og afhiulpes, og — "til Advarſel for andre" ſtraffes. Væ dig! du, der er dig ſelv den Strange, du ſkal ikke ſlippe med den Straf du bærer i at ſole hvor uheldig du var. — Lovene ſkal ſtraffe dig med Tiltale, med Rulſter, eller hvad Lovens Medfor byder. Dog, hæld dig! at din gode Forſte ei lyttede til nogen Philotas's Indſigtelſer. Din menneſkelige, ei egentlige forſætlige Forſømmelſe — thi at du begik en Forſømmelſe nægter du ei heller ſelv, bliver rettet, og godgjort. Den er da ſtrax glemt af Andre; kun ikke af dig ſelv, du Strange, for hvem den naturlige Straf ikke behøver at foreges ved en Lovs Straf.

I Afters Virkekreds er Konſted Opbeſørſelsmand. Uheld har forſmilt ham, og med ſtor Familie var hans Liv en Riede af Vængſelſer og Røringſorger. Han har været uforſigtig nok til ikke at afholde ſig fra, i den betroede Kaſſe at ſøge under Vængſelſernes Røg Redning for Drikkets Vaatrangen. Staaende ved en Rilde drak han, uagtet det var forbudt ham. Han haabede at ſaae Defekten dækket; men hans Haab glippede. Han kom dybere i Gielden. Det er jo unægteligt, at han er ſkyldig. Men ſkal han derfor have været en ſlet Embedsmand. Mon ikke mangel Opbeſørſelsmand, der ikke har Kaſſe-Defekt, kan fortæne Ravn af den Slette, den Utroe? Ved Udfæiſer, ved Sportulering, og paa ſire Maader kan han være den Utroe, og dog bære Maſken af den troe; ſiedſe ſom riig Mand have ſin Kaſſe i bedſte Orden, og derfor ſee hos den, der ei kiender ham næiere, et Ravn, ſom han ei fortæner. Naar nu Konſted, den ſetende, men i Rand trofaſte Mand, gives taalelige Terminer til at aſorage ſin Mangel, naar han ærligen og modigen, og af alle Kræfter arbejder til ſaadant Maal, naar Forſiens Kaſſe og det Offentlige da ikke lider, hvorfor da bruge Strængbed, Formalitetens Offentlighed? Saaledes er Afters Idee. Skulde den ikke være rigtigere end den Philotas forſøndte? Den beklagelige Konſted hielpes. Det var ikke Overdaad og forargelig Levnet der bragte Uopffien over ham. Reſtardigheden krænktes ikke. Konſted eftergives intet for-

undes blot Tid. Han bliver ei heller straflos. Hans Eftlings Engstlighed nager ham tungt, og dette, forbundet med hans Ræringssorger, nedtrykker ham saa meget, at de Kræfter han behøver til at stride sig igennem Ubaldebønnen ikke raake den Svækkelse, der vilde blive Folgen af, at Lovstraf sættedes til den naturlige Virkning og Folge af hans Feil. Han og hans Familie reddes, og i saa Nar arbejder han sig frem til lykkeligere Aar; og da priser sin Konge, som ei fulgte de Raad en Philotas gav, hvis Folger vilde have været en lykkelig Families Qvaler og rædsomme Undergang.

Wansstrup er Embedsmand i Politiefaget. Virksom, nidkær, flittig, sindig, retskaffen. Der kan for en Mand, som fortjener at kaldes saa, ei indløbe vigtig Feil. Imidlertid er, under Korrektionens Hvirvel, en Anordning i et Politie-Anliggende forkommet at gives den prompteste Publication, hvilket ellers hos ham aldrig var Tilfældet. Det havde Indflydelse paa en indløben Politieforsøelses Behandling; og det svættede Wansstrup at Forsømmelsen har eksisteret. Han tilskaaer den; og maa modtage, hvad der nager ham at modtage, sin Korfes Bevidnelse om Utilfredshed med denne enkelte Pligtforsømmelse; men det var en godmodig Korfes, der, kiendende sin trofaste Wansstrups Værd, som Embedsmand, og paaflønnende hans Fortjenester, nødigens Fred til den unndgaaelige Frettesættelse, og lod den affattet i de meest skaaende, kensældigste Udtryk. Skal Wansstrups Embedssærlige stempled med Philotas's Stadsstempel, som slet og forsømmelig, fordi en enkelt Handling var vel ikke aldeles undskyldelig, men dog menneskelig, og tilgivelig, og ei vidnende om Uretfærdighed.

Wans er Minister, overladset med Korrektioner, adels af Mand, agtet for sin Vandel. Grundum kan hans Portefeuille, eller hans Hjemme-Arbeids-Pult for lange holde paa gamle Sager, saa at man med Grund kan beklage sig over en Langsomhed, der, for en, om Afgjørelses-Resolution angiveligen ventende og sikkende, Ansøger kan være skadelig. Skal nu Wans benævnes som slet, som forsømmelig Embedsmand, hvis Pligtforsømmelse skal "opdoges" og "afhielpes", og til "Advarsel for andre straffes"? Skal Formaliteeternes Bane betragtes med juridiske Undersøgelser?

Saaledes, min agtede Ven! kunde jeg fremsætte mange flere Exempler, og Spørgsmaal, hvis Besvarelse sikkert vilde af Fleerheden antages at lufdkaaste Philotas's ubillige Eetninger.

Jeg havde tænkt nærmere at uddispe mine Ideer om Embedsduelighed, og hvad dette Udtryk indbefatter: Søndighed, Virksomhed, Hurtighed, Sindighed, ærlig Mand. — Fremdeles om Embedsfeil, efter to Hovedklasser, den første: Forbrødelser, den anden: Feil og Forsømmelser, og disse igjen i de vigtigste, og de mindre vigtige, de mere tilgivelige og undskyldelige; i enhver Henseende efter deres Oprindelse, deres Igentagelser og Jevnlighed, deres Folger og Afhielpningsmidler. Derpaa vilde jeg overgaade til, hvorledes fra Beskæffens Side rettest fremgaaes, hvorledes ved Forbrødelser bør ske Saggivelse, Dom sælbes, Affættelser, Korstættelser og saadant mere iordfætted; hvorledes Feil begyges ved Resolutioner om Frettesættelser, skaaende eller strænge, efter Omstændighederne, ved Rulster, korte eller mindre. Jeg vilde have sagt over alt dette at oplysse de Grundsatninger, jeg antager at være de rigtige; jeg vilde tage Pension paa den begyndende Embedsmand, og den i

Embedet gamle. Ved hin vilde jeg, især fra Begyndelsen af, have strængeste Control anstillet, saa at han ei skulde faae Lelighed til at begynde at vise Forsømmelse; overhovedet vilde jeg have Controloarsenet organiseret bedre end det nu almindelig eksisterer i Staterne. Jeg vilde have omreisende Controleurer af rejsfærdig Charakter, trofaste, prøvede, i Embedsførelse øvede Mand.

Dog jeg maae, i det mindste i dette Brev, afholde mig fra saadanne Udviklinger, deels formedels et Brevs trange Grændser, deels af Frygt for at jeg selv let fik for knap Tid til at rygte tilgavns, og efter Ønske paa hurtigste og sikreste Maade, en Embedshandling der snart kalder mig, og som jeg for Resten var aldeles forberedt til, førend jeg tog Pen-nen for at besvare min elskede Vens tierkomne Brev. —
Kasumgaard, den 26de October 1820.

H. H.

Theatret.

Mandagen den 20de November, Kl. 6: Ejzelin, nyt originalt Sargespil i 5 Acter, af Hr. Professor Kruse.

Reisende.

(Alt og fra Kjøbenhavn.) Ankomne den 16de November: Capitain Bülco f. Drammen. Factorerne Hemmert og Christensen, begge f. Island. Kjøbmand Bain f. Skotland. Gram. Juris Boek f. Kjøbenhavn.

Akreiste den 16de November: Kjøbmand Partt f. Hamborg. Kjøbmand Vith f. Skotland. Kjøbmand Dibrichsen f. Kjøbenhavn. Gram. Juris Boek f. Skotland.

En hønet Kone søgte sig noget Optiel hjemme i Huset, tillige paatager hun sig at reparere Høentimmerfløder og alt Elags Stue-tel, og tillige modtages Bøst, som alt paa bedste Maade skal blive behandlet og hurtig expederet. Man behøver at afslæppe en Bilet paa Dagens Contoir med Udskrift: "Bøst og Optiel."

Til det respectable Publicum, Reisende og Velyndere, som i en Række af Aar har beæret mig med deres Søgning, giver jeg mig den Ære at tilkiendegive: at jeg ved Hielp af gode Mennesker endnu vedbliver min sædvanlige Beværtning og modt ger Reisende, smaa og store Selskaber, paa den saakaldte Toldbodsbørs paa Hiørnet af Toldbodveien og Amalie-gaden No. 134. Den billigste Betaling efter Tiderne, reel og god Beværtning skal stedse være Formaalet for mine Bestræbelser.

C. J. Brodersen,
forhen givt Engelbauer.

Torvepriser i Kjøbenhavn, den 18de November.

Groede Tønden 5 Rdd. 1 Mk. a 6 Rdd. 1 Mk.
Rug Id. 3 Rdd. 1 Mk. a 3 Rdd. 5 Mk.
Veg Id. 2 Rdd. 1 Mk. a 2 Rdd. 3 Mk.
Havre Id. 2 Rdd. 1 Mk. a 2 Rdd. 3 Mk.
Bjert Id. 4 Rdd. 1 Mk. a 5 Rdd. 1 Mk.
Kogst Hest, 1pd. 3 Rdd. 3 Mk. a 3 Rdd. 5 Mk.
Grans Hest, 1pd. 2 Rdd. 4 Mk. a 3 Rdd. 1 Mk.
Emet Id. 1 Mk. 10 s. a 1 Mk. 12 s.
Veg, Sneien 2 Mk. 10 s. a 2 Mk. 12 s.

Dette Blad tilbringes Subskribenterne de 6 Dage i Ugen for 2 Rdd. 4 Mk. i Rigsbanksedler og Tegns
Trykpapir, og 3 Rdd. 4 Mk. i Rigsbanksedler og Tegns Trykpapir et Hverdingaar. Enkelte
Kommers sælges især, Subskription modtages i Strømgaden No. 204, anden Sal.